

Narodowe Forum Muzyki

Przestrzeń dla piękna

28

czerwca 2018

czwartek

18:00

Budynek dawnej Filharmonii,
ul. Piłsudskiego 19

Moniuszko inaczej śpiewany

Agnieszka Franków-Żelazny – dyrygent

Paulina Boreczko-Wilczyńska – sopran

Aleksandra Sosna – alt

Sebastian Mach – tenor

Jerzy Butryn – bas

Katarzyna Neugebauer-Jastrzębska – fortepian

Chór Kamerton Szkoły Podstawowej im. doc. dra inż. Jana Wyżykowskiego w Haczowie (kierownictwo artystyczne: Marta Sobota)

Chór Kameralny Portamento Młodzieżowego Domu Kultury w Starachowicach

(kierownictwo artystyczne: Bożena Magdalena Mrózek)

Chór Gimnazjum im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Rzekuniu (kierownictwo artystyczne: Agnieszka Majewska)

Chór Clave de Sol Samorządowego Centrum Kultury i Bibliotek w Szczucinie (kierownictwo artystyczne: Ilona Mach)

Chór Gaudeamus Zespołu Szkół nr 1 im. Jana Pawła II w Beżycach (kierownictwo artystyczne: Marzena Goc)

NFM Orkiestra Leopoldinum

Program:

Stanisław Moniuszko (1819–1872)

Jak lilija, co rozwija z opery *Verbum nobile*

Przędzniczka ze zbioru *Śpiewnik domowy*

Szumią jodły na gór szczytce z opery *Halka*

O Jaśko! Mój drogi z opery *Halka*

Spód igiełek kwiaty rosą z opery *Straszny dwór*

dwór

Krakowiaczek ze zbioru *Śpiewnik domowy*

Kozak ze zbioru *Śpiewnik domowy*

Modlitwa w kościółku z opery *Halka*

Bakczysaraj ze zbioru *Sonety krymskie*

Ten zegar stary z opery *Straszny dwór*

Chochlik ze zbioru *Śpiewnik domowy*

Dziad i baba ze zbioru *Śpiewnik domowy*

Kum i kuma ze zbioru *Śpiewnik domowy*

Mazur z opery *Straszny dwór*

Aranżacja: Roman I. Drozd

[60']

S. Moniuszko

Projekt realizowany w ramach obchodów stulecia odzyskania niepodległości

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

Moniuszko inaczej

Roman I. Drozd

Do pracy nad aranżacjami i opracowaniami utworów Stanisława Moniuszki, do których nie zaglądam nazbyt często, podszedłem z wielką bojaźnią, jak student do profesora. Dlaczego z bojaźnią? Przecież „zadanie domowe” wydawało się dość proste – przybliżyć literaturę Moniuszkowską współczesnym dzieciom. Studiując partytury kompozytora, rozumiałem, że Moniuszko w swojej twórczości był na wskroś oddany sprawom patriotycznym, które w XIX w. dla inteligencji polskiej były najważniejsze. I na tym polu był on tytanem pracy. Cykl *Śpiewników domowych*, opery i moje ukochane *Sonet*y krymskie... – wszystko właściwie było podporządkowane trosce o przyszłość Polski, zranionej rozbiarami i waściami. Ten kontekst utworów Moniuszki, a nie eksperyment czy modernizm, dał mi swoisty klucz, aby mimo wszystko przenieść na grunt dziecięcej percepcji sferę tamtych wartości, ukazując różnorodność stylistyczną i semantyczną tych kompozycji: od radosnych i żartobliwych (*Ten zegar stary* z opery *Straszny dwór*, *Kum i kuma*, *Chochlik*, *Krakowiaczek*, *Dziad i baba*), przez obyczajowe i religijne (*Spod igiełek kwiaty rosną* oraz *Jak lilija, co rozwija*, *Prząśniczka*, *Mazur*, *Modlitwa w kościółku*), po smutne i refleksyjne (*Kozak* i *Bakczysaraj*, a także arie z opery *Halka*: *O Jaśko! Mój drogi* oraz *Szumią jodły na gór szczytce*).

Ciśnię mi się na usta pytanie: a co z uniwersalnością muzyki, z jej niesamowitym potencjałem jednoczenia ludzi? Uważam, że redukcja muzyki tylko do wartości narodowych, bez otwarcia na cały świat, bez kosmologicznej aury i mocy koncyliacyjnej jest zaściankowością i pozornym patriotyzmem. O tym dobitnie mówi według mnie też sam kompozytor – najmocniej w *Sonetach krymskich*.

Mam nadzieję, że na Stanisława Moniuszkę, powiedzmy wprost: niedocenionego kompozytora, spojrzymy „inaczej”, z perspektywy dzieci. Bo do nich należy i przeszłość, i teraźniejszość, i przyszłość, i cały przepiękny świat, w którym szukają tylko przyjaciół i miłości. Śpiewając dziś razem, mali wykonawcy pokazują, że spotkanie z drugim człowiekiem i jego bliskość to piękno najwyższe...

Agnieszka Franków-Żelazny

Doktor habilitowany sztuk muzycznych, absolwentka Uniwersytetu Wrocławskiego oraz Wydziału Edukacji Muzycznej i Wydziału Wokalnego Akademii Muzycznej we Wrocławiu (obecnie wykłada na tej uczelni). Ponadto ukończyła Podyplomowe Studia Chórmistrzowskie na Akademii Muzycznej w Bydgoszczy oraz Akademię Liderów Kultury na Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie. W 1999 r. założyła chór „Con Amore” przy Zespole Szkół nr 1 we Wrocławiu. Pełniła też funkcję dyrygenta i kierownika artystycznego Akademickiego Chóru Politechniki Wrocławskiej. W 2000 r. powołała do życia Kameralny Chór Akademii Medycznej (obecnie Chór Medici Cantantes), z którym zdobyła wiele nagród i wyróżnień. Od 2006 r. jest dyrektorem artystycznym Chóru NFM. Od stycznia do lipca 2013 r. była opiekunem artystycznym Chóru Polskiego Radia, reaktywując zespół i wprowadzając go na powrót na polską scenę muzyczną. Występowała jako dyrygent lub chórmistrz gościnnie wielu polskich i zagranicznych zespołów. Jest pomysłodawczynią i dyrektorem artystycznym Polskiego Narodowego Chóru Młodzieżowego, a także dyrektorem programowym projektu Akademii Chóralna. Pełniła funkcję kuratora priorytetu „Muzyka” Europejskiej Stolicy Kultury Wrocław 2016. W swoim dorobku ma 13 płyt oraz ponad 70 nagród indywidualnych i zespołowych. Wystąpiła w 19 krajach Europy, w Stanach Zjednoczonych, Izraelu i Brazylii. Przedstawiła ponad 800 utworów chóralnych oraz blisko 200 wokalnoinstrumentalnych.

Agnieszka Franków-Żelazny, fot. Łukasz Rajchert

Akademia Chóralna, fot. Joanna Stoga

Organizator:

NFM – Instytucja kultury miasta Wrocławia współprowadzona przez:

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Sponsorzy:

